

„Takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie”.

/ Jan Zamoyski/

Kształcenie i wychowanie służy rozwijaniu u młodzieży poczucia odpowiedzialności, miłości ojczyzny oraz poszanowania dla polskiego dziedzictwa kulturowego, przy jednoczesnym otwarciu się na wartości kultur Europy i świata. Szkoła winna zapewnić każdemu uczniowi warunki niezbędne do jego rozwoju, przygotować go do wypełniania obowiązków rodzinnych i obywatelskich w oparciu o zasady solidarności, demokracji, tolerancji, sprawiedliwości i wolności. ”(Ustawa z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty).

Ceremoniał szkolny

Właściwa postawa ucznia w szkole powinna wyrażać się przez:

- ♦ patriotyzm
- ♦ szacunek dla symboli narodowych, przez które rozumieć będziemy: godło, flagę, barwy,
- ♦ sztandar oraz hymn narodowy,
- ♦ szacunek dla symboli szkolnych.

Najważniejsze pojęcia to:

- ♦ patriotyzm - to miłość i przywiązanie do ojczyzny; również „małej ojczyzny”;
- ♦ godło - wizerunek orła białego zwróconego w prawo ze złotą koroną na głowie, z dziobem i szponami złotymi, w czerwonym polu. Od 1990 orzeł biały z koroną.
- ♦ flaga państwowa RP to prostokątny płat tkaniny o barwach RP umieszczony na maszcie. Stosunek szerokości do długości flagi przedstawia proporcja 5:8. Flagą składa się z 2 równoległych pasów równej długości ; górny biały a dolny czerwony. Górny związany jest z orłem herbowym, a dolny czerwony nawiązuje do barwy pola jego tarczy;;
- ♦ hymn państwowy „Mazurek Dąbrowskiego” jest pieśnią patriotyczną o zasięgu ogólnokrajowym, stanowiący odbicie i uzewnętrznienie poczucia wspólnoty i odrębności narodowej, wyrażający uczucia zbiorowe wobec symboli, tradycji i instytucji narodu polskiego. Podczas wykonywania hymnu państwowego obowiązuje postawa zasadnicza, zachowanie powagi i spokoju oraz zdjęcie nakrycia głowy (mężczyźni).

♦ceremoniał szkolny - opis sposobów przeprowadzania najważniejszych uroczystości szkolnych z udziałem sztandaru szkoły. To również zbiór zasad zachowania się młodzieży w trakcie uroczystości szkolnych.

W TYM NUMERZE:

Ceremoniał szkolny	1
Patriotyzm jest w nas	2
Jak zachować się podczas wykonywania hymnu państwowego?	4
Patriotyzm zdaniem uczniów	5
Uczniowie pamiętają o bohaterach	6
Rodzinne zakątki pamięci	7

Skład redakcyjny:

- Arkadiusz Rogala
- Kamil Wojtowicz
- Rafał Socha
- Rafał Olko
- Miłosz Kowalski

Opiekun:

- Edyta Małek-Karaś

Fotograf:

Poczet sztandarowy w szkole

Sztandarem w naszej szkole opiekuje się powołany do tego przez dyrektora szkoły nauczyciel oraz poczet sztandarowy (3 osoby oraz drugi skład rezerwowy) wybrany spośród osób zaproponowanych przez samorząd uczniowski. Sztandar będzie uczestniczyć w najważniejszych uroczystościach szkolnych (wymienionych powyżej) oraz poza szkołą na zaproszenie innych szkół i instytucji.

Podczas dłuższych przemarszów dopuszcza się możliwość trzymania sztandaru na ramieniu. Jednak przy wchodzeniu na salę lub plac uroczystości zawsze należy pochylić go do przodu. W czasie uroczystości kościelnych sztandar jest wprowadzany i wyprowadzany bez podawania komend. W czasie wprowadzania sztandaru wszyscy wstają. Poczet przechodzi przez kościół, trzymając sztandar pod kątem 45% do przodu i staje po lewej lub po prawej stronie, bokiem do ołtarza i do zgromadzonych ludzi, podnosząc sztandar do pionu. W trakcie Mszy Św. lub innej uroczystości członkowie pocztu sztandarowego nie klękają, nie przekazują znaku pokoju i nie wykonują żadnych innych gestów, stojąc cały czas w pozycji „Baczność” lub „Spocznij”.

Insignia pocztu sztandarowego

- białe-czerwone szarfy przewieszone przez prawe ramię, zwrócone kolorem białym w stronę kołnierza, spięte na lewym biodrze,
- białe rękawiczki.

Poczet sztandarowy podczas uroczystego rozpoczęcia roku szkolnego 2016/2017

Poczet sztandarowy w gminnych obchodach Narodowego Święta Niepodległości

PATRIOTYZM JEST W NAS

„...człowiek swoją głębszą tożsamość ludzką łączy z przynależnością do narodu, swoją zaś pracę pojmuje także jako pomnażanie dobra wspólnego wypracowanego przez jego rodaków, uświadamiając sobie przy tym, że na tej drodze praca ta służy pomnażaniu dorobku całej rodziny ludzkiej”

Jan Paweł II

Polska – nasz kraj jest naszą Ojczyzną, którą powinniśmy kochać i szanować. Powinniśmy również być solidarni z własnym narodem i społecznością. Są to tylko niektóre formy patriotyzmu. Uważam, że aby człowiek był prawdziwym patriotą, należy kształtować w nim tę postawę już od najmłodszych lat. Tutaj ważną funkcję spełniają: rodzina, szkoła, literatura, obrazy, wycieczki turystyczno-krajoznawcze, odwiedzanie muzeów, uroczystości państwowe, szkolne ceremonie, poznawanie tradycji, dyskusje, rozmowy czy zachowania innych ludzi. Oddziaływanie na poszczególne osoby w zakresie kształtowania postaw patriotycznych, powinno być dostosowane do wieku i stopnia ich dojrzałości.

Największy wpływ na osobowość młodego człowieka mają rodzice. Wychowują swoje dziecko według własnego systemu wartości. Aby dziecko wyrosło na patriotę, ukazują mu dobro, prawdę, sprawiedliwość, mądrość i uczciwość. Oprócz tego, przygotowują do samodzielności, do umiejętnego podejmowania decyzji życiowych. Rodzina jest zatem źródłem wartości i norm, które kształtują postawę młodego człowieka.

W kształtowaniu Polskości jest udział w zawodach sportowo-obronnych, konkursach i różnego rodzaju olimpiadach. Udział w tego typu zawodach poprawia naszą aktywność fizyczną i wiedzę na temat obrony siebie i państwa. Z kolei konkursy i olimpiady (udział w nich) jest dobrym źródłem poznania naszej Ojczyzny. Najwięcej wiedzy na temat Polski i jej przeszłości zdobędziemy podczas nauki historii, j. polskiego i geografii.

Następną rolę w kształtowaniu patriotyzmu jest rozwijanie naszych zainteresowań związanych z poznawaniem kraju, w którym żyjemy. W tym przypadku bardzo dobrze można poznać Polskę poprzez wycieczki krajoznawcze i turystyczne. Podczas takiego wyjazdu poznajemy dany obszar i region Polski. Dostrzegamy jego wyjątkowość i prądowe zwyczaje i obrzędy. Podziwiamy miejsca, w których odbywała się walka o Polskę, miejsca, gdzie rodziła się historia naszego kraju. Odwiedzanie zamków, pól bitew, pomników pamięci narodowej, muzeów, skansenów, kościołów pogłębia wiedzę dziecka, nastolatka i osoby dorosłej o Ojczyźnie i jej historii. Dlatego dobrze prowadzone wycieczki, również prowadzą do kształtowania właściwej postawy patriotycznej.

By być prawdziwym patriotą trzeba również brać udział w życiu kulturalnym i społecznym naszego kraju. Ważne jest, aby nie zamykać się w domu w czterech ścianach, lecz wychodzić z rodziną do teatru, muzeum, czy choćby na spacer do parku. Odwiedzając takie miejsca możemy zobaczyć nasze dziedzictwo narodowe.

Powiatowa Licealiada w drużynowym tenisie stołowym. Naszą szkołę reprezentowali:

1. Rafał Indycki kl. IV TM-tps – Mateusz Grębski kl. IV TM-tps

2. Kamil Wojtowicz kl. IV TM – Bartosz Konior kl. IV TM

Wycieczka do kina Helios w Rzeszowie na film pt. „WOLYŃ”

Wycieczka do Warszawy

Jak należy zachować się podczas wykonywania hymnu państwowego?

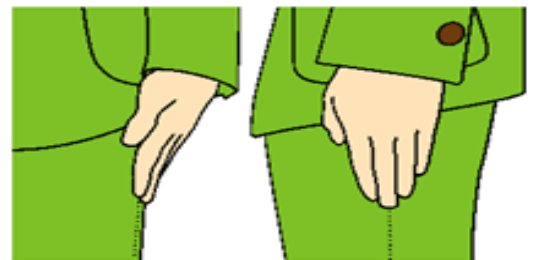
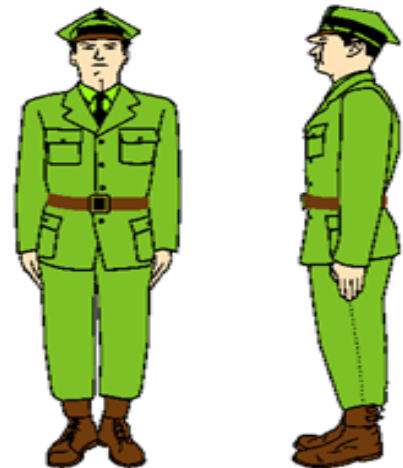
Podczas wykonywania lub odtwarzania Mazurka Dąbrowskiego należy zachowywać się godnie i z szacunkiem. Mężczyźni powinni zdjąć nakrycie głowy. Reguluje to ustawa. O zachowaniu pań ustawa nie wspomina. Śpiewanie lub odtwarzanie hymnu narodowego według ustawy - jak należy się zachować?

Hymn państwowy: jak należy zachować się podczas wykonywania hymnu?

Mazurek Dąbrowskiego jest symbolem Rzeczypospolitej Polskiej. Otaczanie go czią i szacunkiem jest obowiązkiem każdego obywatela Polski.

O tym, jak się zachować podczas odtwarzania lub śpiewania Mazurka Dąbrowskiego, mówi szczegółowo ustawa o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych z dnia 31 stycznia 1980 r.

"Podczas wykonywania lub odtwarzania hymnu państwowego obowiązuje zachowanie powagi i spokoju. Osoby obecne podczas publicznego wykonywania lub odtwarzania hymnu stoją w postawie wyrażającej szacunek, a ponadto mężczyźni w ubraniach cywilnych - zdejmują nakrycia głowy, zaś osoby w umundurowaniu obejmującym nakrycie głowy, niebędące w zorganizowanej grupie - oddają honory przez salutowanie. Poczty sztandarowe podczas wykonywania lub odtwarzania hymnu oddają honory przez pochylenie sztandaru".

Patriotyzm zdaniem uczniów

Celebrowanie świąt narodowych, uczciwa praca, kibicowanie polskiej drużynie, poczucie jedności z Polakami, poszanowanie symboli narodowych...

Czy patriotyzm ma sens w dzisiejszych czasach?

Patriotyzm z pojęcia w encyklopedii jest to postawa charakteryzująca się poczuciem szacunku, umiłowania i oddania względem ojczyzny. Charakteryzuje się też przedkładaniem celów ważnych dla ojczyzny nad osobistymi, a w skrajnych przypadkach gotowością do poświęcenia własnego zdrowia lub życia.

W dzisiejszych czasach istotę patriotyzmu możemy zauważyć w dniu święta Niepodległości, kiedy to obywatele wywieszają biało-czerwone flagi z innych krajów, a zapominamy o naszych i śpiewają hymn narodowy podczas uroczystości okolicznościowych czy podczas imprez sportowych, gdzie występują polscy reprezentanci, którzy przed rozpoczęciem rywalizacji wraz z rodzimą publicznością odśpiewują hymn. Hymn w pewnym sensie ma motywować sportowców do wstąpienia do rywalizacji z poczuciem walki o dobre imię swojego kraju. Publiczność natomiast stara się ich wspierać oraz dopingować sportowców którzy "walczą" o dobre imię własnego narodu. Podobna rzecz miała miejsce kilka set lat wstecz kiedy to rycerze odznaczający się wielką odwagą i gotowością poświęcenia swojego życia prowadzili walki o wolność kraju, o utrzymanie naszych granic, o wolność słowa i języka. Dla rycerza z czasów średniowiecza zaszczytem było oddanie życia w walce o losy Ojczyzny, a ucieczka z pola bitwy była hańbą dla rycerza uważanego za obrońcę narodu. Patriotą powinien odznaczać się dbaniem o swoją narodowość i nie wstydić się jej. Powinien też utożsamiać się z historycznymi rzeczami życia kulturalnego, społecznego, politycznego - w naszym kraju do tego zalicza się również historię Polski, utworami naszych kompozytorów, poetów czy dziełami malarzy. Patriotyzm to także szacunek i cześć składana symbolom naszej ojczyzny – godłu, fladze i hymnowi narodowemu. Osobę, która interesuje się w dzisiejszych czasach losami Polski i bacznie przygląda się poczynaniom naszych przedstawicieli na arenie międzynarodowej też nazwałbym patriotą, ponieważ jest to człowiek, który przyjmuje na "swoje barki" współodpowiedzialność za losy państwa. Patriotą w sposób najkorzystniejszy dla całego narodu, a także jego samego, uczestniczy w wyborach ogólnokrajowych. Ta czynność powinna być priorytetem każdego obywatela naszego kraju, któremu zależy na swoim życiu w społeczeństwie, dzięki temu obywatel ma swój mały wpływ na funkcjonowanie państwa i za cel numer jeden stawia sobie osiągnięcie komfortu życia sobie i całego narodu. Obecnie patrioci dbają o polskie godło, hymn czy inne skarby narodowe. Chcą również zachować tradycje polskie czy święta. Jest to coraz trudniejsze ponieważ zaczynamy bardziej obchodzić święta, które tak naprawdę wywodzą się z innych krajów, a zapominamy o naszych tradycjach, świętach. Polski patriota powinien starać się wspierać polski przemysł poprzez kupowanie naszych produktów. Dąży do utrzymania polskich fabryk i zakładów w których będą zatrudniani przeważnie Polacy. Politycy, którzy powinni być patriotami powinni promować nasz kraj na arenie międzynarodowej po to, aby inni dowiedzieli się więcej o naszym kraju, o naszych historycznych losach i o dobrach narodowych. W obecnych czasach także możemy być patriotami. Należy poznawać bogactwo kraju, dbać o zabytki kultury narodowej, poznawać literaturę, sztukę, obyczaje, piękno krajobrazu, polską kulturę, język i historię.

W dzisiejszych czasach patriotyzm schodzi na dalszy plan. Mieszkamy w wolnym i demokratycznym kraju, bardziej zależy nam na własnych korzyściach niż na dobru naszej ojczyzny. Uważam, że patriotyzm jest najbardziej widoczny gdy ojczyzna jest w zagrożeniu, gdy czujemy, że możemy ją stracić, tak, jak to było we wcześniejszych czasach. Dlatego niektórzy byli przeciwni wejściu Polski do Unii Europejskiej, obawiając się, że Polska zostanie wchłonięta przez kraje zachodu. Patriotyzm to dziś nadal troska o polityczne losy ojczyzny, ale również w większym stopniu troska o rodzinę, poszanowanie własności, sumienne wykonywanie obowiązków w miejscu pracy, przedkładanie dobra wspólnego nad własne. Gdyby patriotyzm nie miał sensu w dzisiejszych czasach, to po co poznajemy naszą historię, wydarzenia z nią związane? Po co obchodzimy święta narodowe, darzymy szacunkiem osoby, które odznaczyły się w naszej historii? Patriotyzm jest jedną z najważniejszych cech każdego człowieka kochającego swój kraj i troska o niego jest priorytetem ponieważ tu się wychował i tu "płyline jego krew".

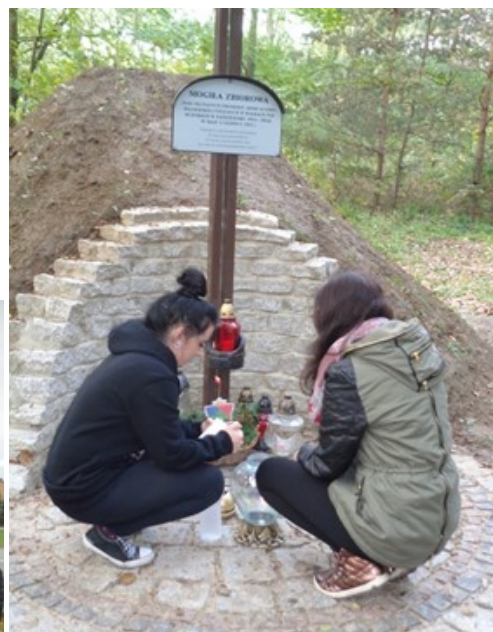
Patriotyzmu doświadczamy chociażby wtedy, gdy mężczyźni, którzy szli do wojska uważali to za pracujemy, jesteśmy uczciwi, dbamy o środowisko zaszczyt. Doskonałym przykładem jest i własne otoczenie. To od nas zależy kto będzie książka „Kamienie na szaniec”, której bohaterowie sprawował władzę i w jakim stopniu będzie rozwijał żyli w ciągłym strachu i niepewności. Dla nich się nasz kraj. Jesteśmy odpowiedzialni nie tylko za to najważniejszym celem była obrona ojczyzny i jej jak jest teraz, lecz także za to w jakim kraju będą dobro, a własne potrzeby się nie liczyły. żyły nasze dzieci, a następnie późniejsze pokolenia. Znajomość języka, tradycji, dbanie o kulturę to Taka postawa przejawia się również wtedy, gdy wszystko robimy z przyzwyczajenia i często nie odczuwamy radość z sukcesów naszych sportowców, zwracamy uwagi na to, że są to działania natomiast ich niepowodzenia nas przygnębiają. patriotyczne. W XXI wieku ludzie nie przywiązują Słyszac pozytywne słowa o naszej ojczyźnie jesteśmy wagi do poprawności językowej, używamy słów dumni, a kiedy ktoś ją krytykuje czujemy wstyd lub zaczerpniętych z obcych języków i upraszczamy oburzenie. Naszym zadaniem jest wypełnianie bezpośrednie zwroty. Wielu ludzi nie wie z jakiej obowiązków obywatelskich, takich jak udział okazji obchodzimy święta państwowe takie jak w wyborach, przestrzeganie prawa czy dostosowanie 3 maja czy 11 listopada. się do różnych świadczeń. Ludzie często opuszczają Reasumując, każdy współczesny człowiek, który żyje swój kraj w poszukiwaniu pracy, lecz wracając do i udziela się w społeczeństwie może śmiało kraju przekraczają granice z uśmiechem na twarzy. stwierdzić, że jest patriotą, mimo tych niekiedy Z drugiej strony zaś nie zawsze przychodzi nam rażących błędów. Zapewne w czasie zagrożenia, wojny czy niewoli łatwiej by było o patriotyczne z łatwością wypełnianie obowiązków obywatelskich, zachowanie. np. każdy przeciętny chłopak zapytany o to, czy chciałby iść do wojska w celu obrony ojczyzny, bez zawahania stwierdziłby, że nie, ale na pewno znajdzie się jakiś ochotnik. Dawniej ludzie byli gotowi poświęcić wszystko za obronę swojego kraju,

Pamięć i tożsamość. "To dzięki historii możemy korzystać z dziedzictwa doświadczeń minionych pokoleń"

Uczniowie naszej szkoły pamiętają o bohaterach

Ojczyzna to nie tylko ziemia, ale również groby. Uczniowie naszej szkoły postanowili przypomnieć, że pamięć o bohaterskich polskich żołnierzach jest wciąż żywa.

We wrześniu 2016 r. odbyło się uroczyste poświęcenie i przekazanie w opiekę naszej szkole zbiorowej mogiły ok. 3 600 nieznanych żołnierzy poległych w walkach w czasie I wojny światowej w 1914 i 1915 r. Aktu przekazania dokonał Pan Ryszard Żurecki.

Moja Inwokacja

„Pradziadowie moi! Co po Was „się ostało”?
Pożółkłe zdjęcie, które cudem ocalało.
Gliniane skorupy w ogrodzie wykopane.
Miejsce spoczynku na cmentarzu zapomniane.
Brak tytułów szlacheckich, majątku, klejnotów.
W izbie pamięci kilka drewnianych przedmiotów.
Zapis w obcym języku w metryce widnieje.
Pogmatwana historia, trudne losów dzieje...
Zostały słowa modlitwy i pieśni ludowe.
Dni poświęcone Bogu, święta narodowe.
Wieszczów strofy krzepiące, niosące pociechę.
Książ rymy składne, które trafiły pod strzechę.
Szacunek dla pracy i miłość do ojczyzny.
Przywiązanie do tradycji i ojcowizny.
Aż tyle zostało! Lecz to chyba nie wszystko?
Mam przecież noszone od pokoleń nazwisko”
Józef Matyskiela, Jaziewo, 3 maja 2008 r.

„Nasza pamięć przechowuje okruchy wspomnień, które, nie wiedząc jak, potrafi ożywić we właściwej chwili”

Marc Levy

Trafnie określił pojęcie „wspomnienia” Julio Cortazar: „...czymże jest wspomnienie, jeśli nie językiem uczuć, słownikiem twarzy i dni, i zapachów, które (....)ukradkiem przemykają (...) do czystej teraźniejszości...” Każdy z nas ma swój własny świat uczuć, ściśle powiązany z konkretnymi osobami i wydarzeniami, które miały miejsce kiedyś lub dzieją się w aktualnej rzeczywistości.

„Každy lud może żyć i rozwijać się tylko dotąd, dokąd zna i miłuje swoją przeszłość, a ginie gdy traci do niej szacunek”

Seneka

Znajomość historii, zwłaszcza swojego narodu, jest niezbędna dla zrozumienia teraźniejszości. Dlatego warto poznawać historię i przyczyny wszelkich wojen, tragiczne skutki uzurpowania sobie przez tzw. wodzów prawa do odbierania innym państwom ich ziem, mordowania tysięcy ludzi w imię jakichś wydumanych idei itp. Już od najmłodszych lat trzeba uczyć nasze dzieci i młodzież wyciągania wniosków z historii wojen, poczynawszy od dramatycznie fanatycznego średniowiecza, przez wojny w XVI, XVII i XVIII wieku, trudny czas rozbiorów i zaborów, aż po czasy I i II wojny światowej oraz 45 lat socjalizmu w Polsce. Analizując różne zagadnienia, dotyczące rodziny i społeczeństwa, a zwłaszcza wychowywania i przygotowywania do życia młodego pokolenia, konieczne wydaje się zainteresowanie ich historią swojego

RODZINNE ZAKĄTKI PAMIĘCI

*„Kto nie szanuje i nie ceni swojej przeszłości,
Ten nie jest godzien szacunku teraźniejszości,
Ani nie ma prawa do przyszłości...”*

Józef Piłsudski

W dzisiejszych czasach, kiedy nieustannie gdzieś pędzimy, warto znaleźć chwilę, aby zatrzymać się i zastanowić nad istotą przemijania, przypominając sobie, jak żyli nasi nieżyjący już bliscy. Pamięć o naszych przodkach, po których pozostały wyblakłe fotografie, dokumenty, jakieś przedmioty codziennego użytku, ale też przede wszystkim ich dokonania, to wszystko może stać się częścią naszego życia duchowego, oderwaniem od codziennych problemów i pozwoli nabrać dystansu do własnego życia.

„Szczęściem jest posiadanie dużej, kochającej się i związanej ze sobą rodziny”

Robert Burns

Každy z nas w życiu pełni wiele ról, które zazwyczaj wynikają z uwarunkowań rodzinnych i społecznych. W ciągu całego życia jesteśmy więc najpierw dziećmi, uczniami (czy dalej studentami), później pracownikami, i tak, aż do emerytury. Oczywiście, w tak zwanym międzyczasie, zakładamy rodzinę, czego naturalną kolejną jest pojawienie się dzieci. Teraz my, jako dorośli i odpowiedzialni rodzice, dbamy o ich zdrowie i rozwój fizyczny jak tylko da się najlepiej, zapewniając im realizację różnych potrzeb materialnych i psychicznych niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania w życiu.

narodu. Młody człowiek, poznając prawdziwą biografię historycznych postaci, jako ludzi prawdziwych, z ich zaletami i słabościami, którzy pokonując te słabości, stawali się bohaterami, zawsze będzie ocenił ich sprawiedliwie. Ktoś by może powiedział, że od nauczania jest szkoła. Niestety, programy nauczania ograniczają nieco naukę historii i godzin lekcyjnych poświęconych temu przedmiotowi nie jest wiele.

Z okazji Narodowego Święta Niepodległości naszej Ojczyzny warto sobie postawić pytania:
Co to jest ta Ojczyzna? - a także: Czym jest Patriotyzm? - czyli miłość do niej...

- Ojczyzna to nie tylko ziemia na której się urodziliśmy,
 - To nie tylko przywiązanie do symboli orla i biało-czerwonego sztandaru,
 - To nie tylko nasi sąsiedzi i współmieszkańcy mówiący naszym językiem,
 - To nie tylko pamięć historii- jej wydarzeń i jej postaci.
- Ojczyzna to wszystkie te elementy razem.

Patriotyzm powinien być nie tylko w słowach, hasłach i krzykliwych czynach, ale w prawdziwej miłości do Ojczyzny, w prawdziwym szacunku dla niej. Czasami więcej patriotyzmu niż na jakichkolwiek lekcjach można przekazać własnym przykładem. Jest takie piękne stwierdzenie, że patriotyzmu uczymy się na kolanach matek. Kiedyś, każde dziecko знаło na pamięć wierszyk:

Kto ty jesteś - Polak mały...

Jaki znak twój - Orzeł Biały...

Taki prosiutki wierszyk był świetną lekcją patriotyzmu.

Uczniowie: Mateusz Dąbek kl. I TH, Mateusz Pleśniarski kl. I TL, Filip Niemczyk kl. I TL i Kacper Cebula kl. I TL reprezentowali naszą szkołę na wernisażu wystawy wzbogaconej o elementy multimedialne „Chrzest 966: U źródeł Polski”. Ekspozycja odbyła się w Galerii Centrum Wikliniarstwa w Rudniku nad Sanem, przygotowana została przez Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie.

Pamiętamy rodziców, dziadków. Wiemy o nich. Jak wielu jednak, zwłaszcza w ostatnich dziesięcioleciach, nie sięga tą wiedzą poza pokolenie swoich rodziców, dziadków, czasem pradiadków. O tych dawniejszych nie wiemy po prostu nic. Nie wiemy kim byli, jak wyglądali. Jakie było ich życie, radości, tragedie. A przecież taka niewiedza to też rodzaj osierocenia, tyle że mniej dotkliwy. Każdy z nas ma przodków, nie każdy jednak o nich wie. Nie ma rodów starszych i młodszych. Zwroty „stary ród”, „stara rodzina” znaczą w końcu tyle tylko, że ta rodzina przechowała pamięć o sobie, o swoich przodkach. Niektórym tę wiedzę przechowywać było łatwiej, zaczęli gromadzić ją wcześniej. Zawsze był jednak tego gromadzenia początek, ktoś to rozpoczął. Ktoś zatrzymał proces zapominania. Bardzo szybki proces. Ktoś zapisał to, co przekazali mu starsi od niego. (...) Zaczynamy interesować się tymi sprawami wtedy, gdy sami jesteśmy już w podeszłym wieku. Wtedy jednak najczęściej nie ma już kogo pytać.

Z okazji rocznicy tego wspaniałego daru dla naszej ojczyzny - WOLNOŚCI, która trwa już najdłużej w naszej całej historii - postaramy się spojrzeć pogodniej na naszą kochaną Ojczyznę - i tę najmniejszą: rodzinę, i tę większą: Hel i tę która łączy nas wszystkich: całą Polskę.

**CZAS PŁYNIE, LUDZIE UMIERAJĄ,
NASTĘPNI BĘDĄ O NAS PYTAĆ,
KTO IM ODPOWIE?**

**KTO NIE SZANUJE I NIE CENI SWOJEJ PRZESZŁOŚCI,
TEN NIE JEST GODZIEN SZACUNKU TERAŹNIEJSZOŚCI,
ANI NIE MA PRAWA DO PRZYSZŁOŚCI.**